

Serie nouă
noiembrie 2015

11
(CLXXII)
48 pagini
ISSN
1220-742X

ACTUALITATEA MUZICALĂ

REVISTĂ LUNARĂ A UNIUNII COMPOZITORILOR ȘI MUZICOLOGILOR DIN ROMÂNIA

Din s u m a r:

- ✓ Interviu cu Grigore Constantinescu
- ✓ Teatrul de Operetă "Ion Dacian" - 65
- ✓ CIMRO DAYS 2015
- ✓ Festival internațional la Focșani
- ✓ Decibeli în "curtea" Ateneului
- ✓ Adio, Aurel Storin!

În imagine:
muzicologul Grigore CONSTANTINESCU

„Dialoguri lirice” cu soprana Liliana Dumitrache

Filarmonica „George Enescu” a organizat, miercuri 28 octombrie, la Ateneul Român, un concert aniversar dedicat celor 35 de ani de activitate artistică a sopranei **Liliana Dumitrache**. Numele marei soprane s-a impus în viața muzicală a ultimelor trei decenii ca o valoare importantă a artei lirice românești. Formată la Universitatea Națională de Muzică din București, sub îndrumarea maestrilor Eugenia Moldoveanu, Maria Hurduc și regizorului Anghel Ionescu Arbore, Liliana Dumitrache a debutat în carieră încă din timpul studenției, în spectacolele Institutului. Timp de peste trei decenii, realizarea spectacolelor lirice, pe mari scene naționale și internaționale, a reprezentat idealul dominant al vieții sale, ca muzician și solist vocal. Cu prilejul concertului aniversar, s-au reunit în jurul celebrei soprane colegi, artiști lirici, parteneri, colegi profesori care au evoluat pe scena muzicală de-a lungul acestui răstimp, majoritatea invitați de la Opera din Brașov - teatrul debutului oficial cu rolul titular din **La traviata** de Verdi, Teatrul Național de Operetă și Musical „Ion Dacian” din București și, mai ales, Opera Națională București, unde Liliana Dumitrache a fost prim solistă până în 2004, adesea participând împreună cu colegii de scenă la importante turnee internaționale. După această perioadă, a urmat momentul în care muziciana a optat pentru cercetarea muzicală, obținând titlul de Doctor al UNMB cu o teză amplă despre **Vocaliză**. Totodată, după părăsirea scenei, întărește valorificarea vocației didactice, în calitate de profesoară de canto. Liliana Dumitrache a devenit în acest domeniu renumită pretutindeni, realizând acțiuni de educație vocală, participând la jurii și competiții interpretative. De asemenea, susține cursuri, la UNMB, Colegiul de muzică „George Enescu”, Facultatea de muzică din Galați. În calitate de maestră de canto, a obținut remarcabile succese în lansarea a numeroase tinere talente lirice. Programul de la Ateneul Român, desfășurat în ultima săptămână a lunii octombrie, a fost marcat, pe merit, de aplauze entuziaste. Întâlnirea cu publicul a debutat cu câțiva dintre tinerii discipoli ai profesoarei de canto, aflați în perioada de formare a vocilor solistice. Apoi, au urcat pe scenă artiști lirici ai teatrelor muzicale în care și-a desfășurat activitatea Liliana Dumitrache, veniți să mărturisească un semn de admirație pentru artista sărbătorită: Felicia Filip, Mihaela Stanciu, Simona Neagu, Simonida Luțescu, Lăcrămioara Săndulache-Schuller, Vincențiu Țăranu, Ștefan Schuller, pianista Liana Mareș, iar din corurile academice ale Capitalei, Cleopatra David, Nicolae Simonov, precum și Trio Mozaic (Oana Spănu Vișenescu - vioară, Emil Vișenescu - clarinet, Diana Spănu-Dănilă - pian).

Stăpânind o solidă cultură muzicală și resurse remarcabile de informație și studiu al stilurilor, Liliana Dumitrache este o prezență aplaudată și în stagiunile de recitaluri și concerte vocal-simfonice, în emisiuni de televiziune, radio și înregistrări de discuri sau în studiouri radiofonice românești. Dintr-un bogat palmares de cronici care i-au consemnat succesele,

cităm câteva cuvinte ce-mi aparțin, semnate într-o cronică din cotidianul *Independent*, după susținerea spectacolului „Faust” pe scena lirică bucureșteană: „Opera Națională acordă sopranei Liliana Dumitrache încrederea obținerii unor roluri de prim-rang, pornind de la argumentul calității realizărilor sale, pe o linie constant ascendentă”.

Cornelia Bronzetti

Pentru eminenta muziciană Cornelia Bronzetti, primele întâlniri cu publicul aparțin perioadei de încheiere a studiilor universitare bucureștene și de desăvârșire a formației sale artistice în perioada de perfecționare la Conservatorire National de Paris cu Joseph Calvet și, la Bruxelles, cu Arthur Grumiaux. De-a lungul celor cinzeci și cinci decenii de carieră muzicală, împlinite în 2015, a dovedit deosebită pasiune pentru arta muzicii, utilizând resursele personalității sale în direcția interpretării – solistică, muzică de cameră, dar și în cea a pedagogiei ca profesor de vioară (cu prestigiul unei clase de măiestrie interpretativă mult apreciată la Universitatea de Muzică din București), și ca membru

în jurii ale competițiilor naționale și internaționale. Totodată, fondator al Concursului internațional violonistic de la Câmpina. Cornelia Bronzetti este un nume binecunoscut melomanilor din România, în același timp prezențele sale peste hotare fiind o preocupare susținută continuu, mai cu seamă în plan european. Iată argumentul refacerii itinerariilor artistei, chiar dacă dispunem doar de repere nu întotdeauna complete și sistematizate. ca

documentare informativă sau înregistrări muzicale. Enumerăm totuși drumurile europene, așa cum le consemnează muzicologul Viorel Cosma în lexiconul

Interpreți din România: Austria, fosta Cehoslovacie, Rusia, Bulgaria, Macedonia, Franța, Grecia, Spania, Polonia, Italia, Elveția, Germania, Olanda, Finlanda....

În aula Palaului Cantacuzino, Muzeul național „George Enescu” a programat în luna noiembrie un recital aniversar – 55 de ani de carieră concertistică – susținut în compania pianistei Olga Babadjan. Ca de fiecare dată când invită melomanii, artista consacră programele sale promovării creației contemporane românești. Actualmente, afișul menționa patru compozitori: Carmen Petra-Basacopol, Liviu Glodeanu, Pascal Bentoiu, Wilhelm G. Berger.

În urmărirea derulării operelor camerale ale acestor compozitori, este desigur interesant să remarcăm diferențierile stilistice și temperamentale, ca și etapele unor cronologii distincte ale ivirii și rezistenței în timp în ce privește creațiile alese de interpretă. Pentru Carmen Petra-Basacopol, desigur că se remarcă într-un fel muzica **Sonatei opus 5**, partitură ce aparține debutului de carieră, în care primează muzicalitatea discursului, lucrare continuată de două lucrări pentru violă solo,

„**Confesiuni**” op.132, „**Poeme nocturne**” op.141, în care Cornelia Bronzetti a demonstrat abilitatea instrumentală a tehnicii unui „alt” instrument de coarde viola - iar compozitoarea intuiește expresiei unei „alte” înregistrări coloristic expresive. Tot din anii începutul creației vine **Sonatina** de Liviu Glodeanu, menită acum să ne reamintească talentul unui compozitor important, dezavantajat de lipsa de memorie a vieții noastre muzicale. Impresionant prin complexitatea asamblării formelor și tulburătoare expresii ale dramaturgiei, conținutul **Sonatei op. 14** de Pascal Bentoiu a impus în relația violonă-pian o profunzime aparte a versiunii interpretative propuse de Cornelia Bronzetti și partenera sa. Factura concertantă a ultimei sonate ascultate, de o amploare aparte în arhitectonică, a readus mărturia personalității lui Wilhelm G. Berger, cu acele ecouri în care contemporanul se intersectează firesc și profesional cu clasicul, romanticul și naționalul.

Calitatea redării muzicale este desigur un argument în favoarea forței interpretative de care este capabilă Cornelia Bronzetti, urmărită cu maleabilitate convingătoare de Olga Babadjan. Mai ales în condițiile în care, fără îndoială, vorbim de foarte puținii muzicieni care luptă pentru punerea în valoare a operelor școlii noastre componistice ce, în

mod obligatoriu, ar trebui să se bucure de mai multă sollicitudine din partea generațiilor de interpreți care își construiesc cariera din întâlniri și preferințe aleatoare.

Revenim pentru final asupra unor consemnări de cronică ce sintetizează personalitatea artistei: „Temperament artistic înflăcărat, tehnică aproape supranaturală, o natură romantică, o personalitate fascinantă, o sensibilitate profundă. O violonistă strălucitoare...” (*Het Vrje Volk*, Olanda); „Cornelia Bronzetti – o violonistă strălucitoare, un eveniment muzical de excepție...” (*Hannoversche Presse* – Germania); „Ascultătorii au ascultat o violonistă pur sânge, care cunoaște

toate rafinamentele instrumentului său...” (*Badisches Tagblatt*, Germania); „Tehnică perfectă, o mare măiestrie a interpretării.” (*Vecernie Novosti*, Rusia). Sunt ecouri ale diverselor apariții pe podiumul european, cum ar fi și cele solistice, din care desprindem Concertul nr. 1 de Prokofiev, înregistrat în 1969 cu dirijorul italian Pietro Argento.

Pagini de Grigore CONSTANTINESCU